

Liedjes van vroeger Bijlage bij Mijn weekblad

Als laatste bijlage een paar teksten die ik ooit schreef voor cabaret Cantecler.

Duitsland 1990

Dit is het lied van verloren dromen,
dit zegt: je droom was bedrog.
Dacht je misschien even bij te komen?
Doet het je pijn? Wat dan nog!
Duitsland herrijst als een grote natie,
deling en muur zijn voorbij.
Weg met die altijd zo gehate Stasi,
't heet weer gewoon polizei.

Dresden en Leipzig, ziek van ellende,
smeekten om vrijheid, kregen die prompt.
Kijk wat er tevens, niet meer te wenden
gelijk met de vrijheid naar 't Oosten komt.

Dit is het lied van bedrogen mensen.
Nog is bedrog niet voorbij.
Simpel een streep door voorbijgrenzen,
't Oostblok is eindelijk vrij.
Zie je die brede Mercedes rijden
over de weg naar Berlijn?
Ook weer van plan om iets te bevrijden,
bitte, dat huis is van mijn.

Dresden en Leipzig, et5c.

Kan je fabriek niet meer concurreren,
sluit je gewoonweg de poort,
al die werklozen, ze moeten maar leren
hoe het in vrijheid behoort.
Zie wat we geven voor wat we namen:
Dallas en soap op TV,
en al die lichtjes, al die reclame,
doe maar gewoon met ons mee.

Dresden en Leipzig, etc.

Afrika

Waar de zon heeft geschenen in bloeiend Afrika
klinkt een klaaglied vragend om gehoor.
Maar het lied wordt vergeten, zovele achterna,
maar altijd gaan de zorgen door.

't Is een lied voorbij de tranen, altijd gaan de zorgen
door.
wat u gaf was steeds minder dan wat ik reeds verloor,
o altijd gaan de zorgen door.

Heel een stad is gestorven aan honger of aan aids,
en een school, daar is geen geld meer voor.
Voor de kinderen een toekomst?
Waarom? Ze sterven reeds,
o altijd gaan de zorgen door.

Wat men gaf waren schulden,
wat men vraagt: ons laatste geld.
En ons woud gaat boom voor boom teloor,
en de oogst van de akkers
staat stervend op het veld,
o altijd gaan de zorgen door.

Wie ons hoort, ga maar slapen en tel je zegen maar,
leg je hoofd maar zachtjes op één oor.
Als je geeft, geef dan leven, wat meer dan een gebaar.
O haal ons deze zomer door.

De liefde van zo velen

De liefde van zo velen gaat dagelijks door de hel.
De haat kun je niet delen, de liefde veelal wel.
Het onkruid van de harde haat,
waar rozen moesten bloeien,
is waar de dweepzucht gaat
nog steeds niet uit te roeien.

Sedert Romeo en Julia
jagen haat en fanatisme steeds de liefde achterna.
Hij niet welkom waar zijn liefste woont,
zij om wie ze liefheeft slechts gehoord.
Net als Romeo en Julia
sterft men aan de liefde van Turkije tot Zuid-Afrika.
Heeft de wet hun liefde niet verboden,
dan komen de verwanten om te doden.

De liefde van zo velen gaat dagelijks door de hel.
De haat kun je niet delen, de liefde veelal wel.
Geloof of ras, een ander volk,
ze doen het licht verdwijnen.
Er schuift een donkere wolk
waar zon zou moeten schijnen.

Voelt een jonge Palestijnse maagd
dat haar hartje voor een joodse jongen toch wat sneller
jaagt,
kan ze beter doen of ze niets hoort,
anders wordt ze door haar volk vermoord.
Bloeit er liefde in het Ierse land
waar de jongen katholiek is en het meisje protestant,
jagen de pastoor en dominee
namens God hen liever in de zee.

De liefde van zo velen gaat dagelijks door de hel.
De haat kun je niet delen, de liefde veelal wel.
Zo blijven ze nog steeds apart
ondanks hun liefdesbrieven.
De wereld is te hard
voor liefde... en gelieven..